

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Рагуліна Ю. М., студентка; СумДУ, гр. Ю-41

Одним із важливих завдань сучасного українського державотворення є проведення адміністративно-територіальної реформи, актуальність якої зростає у зв'язку з проголошенням політичного курсу на проведення децентралізації.

Передбачається, що значна кількість бюджетних коштів буде передана органам місцевого самоврядування, що розширить їх повноваження і дозволить максимально ефективно вирішувати проблеми місцевого значення.

Крім того, влада планує створити 1,5 – 2 тисячі територіальних громад, замість 11 тисяч місцевих рад, що зробить їх діяльність більш ефективною. В цілому ж система має бути трирівневою: громада, район, регіон.

Як визначено в концепції адміністративно-територіальної реформи, – кожен рівень отримає повноваження, які є природними саме для нього. Громада відповідатиме за середню освіту та благоустрій середовища в якому живуть виборці. Головна компетенція району – надання медичних послуг вторинного рівня. Регіон має відповідати за комплексний розвиток території, адже саме на цьому рівні концентруватимуться основні кошти, які будуть інвестуватися в той чи інший район, в залежності від потреби [2, с. 3].

А. Ткачук зазначає, що для успішного проведення реформи необхідними є: міцна політична воля керівництва держави; професійна команда експертів; абсолютна підтримка суспільства; кваліфіковані кадри на місцях, які розуміють сенс та необхідність проведення реформи та здатні її реалізувати [4, с. 2-3].

За результатами соціологічного опитування у 2014 році проблему адміністративно-територіального реформування вважають пріоритетною лише 2,4% респондентів. Тобто суспільство не розуміє важливість реформування адміністративно-територіального устрою.

А. Павлюк у праці «Реформування адміністративно-територіального устрою України: проблеми та перспективи реалізації» зазначає, що має місце нерівномірний розподіл в місцевих органах

публічної влади, – працівників місцевих державних адміністрацій 75%, а місцевого самоврядування лише 25% [3, с.123].

Автори монографії «Адміністративно-територіальний устрій України. Проблемні питання та можливі варіанти їх вирішення» наголошують, що країна знаходиться в стані фінансово-економічної кризи, високої інфляції, безробіття, зниження рівня життя людей. Погіршує ситуацію те, що публічна підтримка реформи з боку провідних політичних сил залишається несформованою.

Таким чином, адміністративно-територіальна реформа має свої проблеми та загрози. Слід враховувати і те, що їх кількість може значно збільшитися у процесі її інтенсивного впровадження. Однак, це вимога часу, особливо на фоні високого рівня корупції, неефективної системи влади та невдоволення суспільства.

Отже, для впровадження ефективної адміністративно-територіальної реформи слід провести роботу серед населення з метою роз'яснення необхідності реформування адміністративно-територіального устрою у напрямку децентралізації. Також доцільним буде підготувати проект реформи, в якому передбачатиметься збільшення відсотку посадових осіб місцевого самоврядування та одночасне зменшення кількості працівників місцевих державних адміністрацій.

Керівник: Семенов В.М., доцент, к. н. з держ. упр.

1. Новий курс: реформи в Україні 2010-2015 рр. Національна доповідь / За заг. ред. В. М. Гейця та ін. – К.: НВЦ НБУВ, 2010. – 232 с.
2. Ганущак Ю. Адміністративно-територіальна реформа: переформатування районів і префекти-прокурори / Ю. Ганущак // Справа України. - 2014
3. Павлюк А. П. Реформування адміністративно-територіального устрою України: проблеми та перспективи реалізації / А. П. Павлюк // Стратегічні пріоритети. – №1(2). – 2010. – С.130.
4. Ткачук А. Мільярди, витрачені на АТР, підуть на розвиток всієї України / А. Ткачук // Діалог. - 2015.